

Licytacja obrońców

Poniższy artykuł oparty jest na propozycji Michel`a Bessis`a zaprezentowanej w miesięczniku *Le Bridgeur*.

* * *

Bazowe ustalenia, ocena karty

Sekwencja 1

W	N	E	S
— ?	1 ♦	1 ♥	1 ♠

Sekwencja 2

W	N	E	S
— ?	1 ♦	1 ♥	1 BA

Powyższe sekwencje znacznie się od siebie różnią. Pierwsza ma nadal bardzo rozchwiany bilans, bowiem odpowiedź 1♠ może zawierać tylko 4-5 miltonów i jest nieograniczona górą. Zaś w sekwencji drugiej odpowiedź 1BA dobrze określa przedział siły, tak od dołu, jak od góry – 7-10 PC.

O ile w sekwencji (1) nadal na osi obrońców (WE) możliwy jest bilans na końcówkę 3BA (otwarcie z 10-11 PC, odpowiedź z ~5 PC), to w sekwencji (2) NS posiadają co najmniej ~18 PC, pozostawiając do dyspozycji WE co najwyżej ~22 PC. Bilans obrońców osłabia także fakt, iż S posiada co najmniej lekką opozycję w kolorze zgłoszonym przez E. Obrońcy mogą więc kontrakt 3BA wyłączyć ze swoich zainteresowań.

Z powyższego wynika, że sposób postępowania obrońców w sekwencjach (1) oraz (2) powinien być różny.

Ustalenia obrońców w sekwencji (1) były wielokrotnie opisywane (np. książka M. Lawrence „Kontra – nowe znaczenia starej odzywki”), zajmijmy się więc sekwencją (2).

Otwarcie 1♣

W	N	E	S
— ?	1 ♣	1 ♠	1 BA

UWAGA

Robimy założenie, że otwarcie 1♣ jest naturalne, a tym samym 2♣ zgłoszone przez S – sztuczne.

Na Zachodzie jest to standard, wsparty faktem, że otwarcie wskazuje co najmniej 3 trefle. I choć coraz więcej par otwiera 1♣ także z dublem, sztuczność zapowiedzi 2♣ nadal jest utrzymywana, bowiem mając do dyspozycji odzywkę typu „kolor przeciwnika” znacznie podnosimy komfort naszej licytacji i zachowujemy spójność systemu (licytujemy analogicznie po otwarciach 1♣/♦/♥). Szkoda wynikająca z utraty naturalnej zapowiedzi 2♣ jest tu niewielka, gdyż w powyższej sekwencji S ma tylko 2-3 kiery (brak kontry *sputnik*) a więc statystycznie sporo kart w kolorach młodszych, tym samym maleje szansa na uzgodniony kolor treflowy u WE.

Z naszych dotychczasowych rozważań wynika, że w powyższej sekwencji obrońcy mogą walczyć raczej o częściówkę. Końcówka jest możliwa ale tylko kolorowa, przy układowych, dobrze sfitowanych rękach.

Oczywiście kontra W nie powinna być karna, gdyż NS w sposób niewymuszony określili swój bezatutowy bilans na co najmniej 7 lew. Nawet jeśli otwierający ma tylko 10-11 PC, to zapewne do otwarcia skłonił go przyzwoity kolor, który zapewni lewy błotkowe (forty).

1. Licytacja z fitem trzykartowym

W	N	E	S
— ?	1 ♣	1 ♠	1 BA

Nasza ręka:

W₁: ♠ 8 5 4
 ♥ K D 4 3
 ♦ K D W 5
 ♣ 9 5

Mamy 11 PC, ale nie myśl o żadnej wysokiej grze w piki. Już 2♠ może być przegrane, gdyż S zasygnalizował złe położenie figur pikowych, może mieć nawet ♠KWx(x).

Popatrzmy na przykładowe rozdanie:

♠ 8 5 4	♠ 2	♠ A D 10 7 6
♥ K D 4 3	♥ A 10 6 5	♥ 9 7
♦ K D W 5	♦ A 8 7	♦ 9 3 2
♣ 9 5	♣ D W 10 4 2	♣ K 8 7
	<div style="display: inline-block; border: 1px solid black; background-color: #008000; color: white; padding: 5px; text-align: center; width: 60px; height: 60px; vertical-align: middle;"> N W E S </div>	
	♠ K W 9 3	
	♥ W 8 2	
	♦ 10 6 4	
	♣ A 5 3	

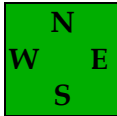
N otworzył na 11 PC, kierując się układem i jakością koloru treflowego. Ponieważ król trefl jest w impasie NS mają do wygrania 2BA, zaś strona WE przegra 2♠ bez dwóch.

Oczywiście jest to rozdanie wyjątkowo niesprawiedliwe. Po-dałem je, by w pełni uzmysłwić Ci, że w tej sekwencji kontra karna z pozycji W nie ma sensu, gdyż jeśli nawet 1BA nie wychodzi, to zwykle mamy też do wygrania częściówkę własną.

Zdecydowanie lepszą jest ręka:

W₂: ♠ K W 4
 ♥ K W 4 3
 ♦ 10 9 6 5
 ♣ A 5

Jednak nasze 12 milionów świadczy jedynie o tym, że partner wślizgnął się do licytacji z pełnym minimum siły. Tylko układowa ręka E oraz dobre sfitowanie rąk, np.:

♠ K W 4		♠ D 10 8 7 5 3
♥ K W 4 3		♥ A D 5
♦ 10 9 6 5		♦ 8
♣ A 5		♣ 9 8 7

daje szansę na dobrą końcówkę.

Z powyższego wynika, że nawet z dobrym trzykartowym fitem **W** może prowokować końcówkę dopiero, gdy ma boczny kolor dobry do wyłączenia (błotki, ewentualnie as).

Wniosek

Z fitem trzykartowym licytujemy zachowawczo. Podniesienie do 2♠ może być oparte nawet o 10-11/12 PC. Dopiero z siłą 12 zgrabnych miltonów możemy prowokować partnera do końcówki. Jednak statystycznie będzie to przypadek niezwykle rzadki, wręcz do pominięcia.

2. Longer sześciokartowy

Obecność sześciokartu chciałbyś zasygnalizować. Ale bądź ostrożny i uważaj z pustym kolorem! Na przykład z ręką:

W₃: ♠ 4
 ♥ K 9 7 6 5 3
 ♦ D 9 6
 ♣ D 5 4

zgłoszenie kierów jest bardzo niebezpieczne (misfit w pikach, słaby sześciokart). Natomiast ręka:

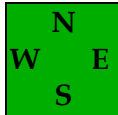
W₄: ♠ 4
 ♥ D W 10 9 5 3
 ♦ A 6 5
 ♣ 8 7 5

jest wymarzoną do interwencji 2♥.

3. Ręka dwukolorowa

W₅: ♠ 4
 ♥ K W 9 8 3
 ♦ A W 7 6 5
 ♣ 8 7

Po odpowiedzi 1BA singleton pik nie jest wcale zły. Jeśli Twój partner ma na przykład:

♠ 4		♠ A W 9 8 7
♥ K W 9 8 3		♥ D 10 6 2
♦ A W 7 6 5		♦ K 10
♣ 8 7		♣ 9 6

chciałbyś grać końcówkę w kiery.

Kontra **W** jest wywoławcza i właśnie wskazuje możliwość gry w nielicytowane dotychczas kolory.

4. Z pięcioma kierami

Niezwykle ważne jest, by nie zgubić możliwości gry w kolor starszy. Powinniśmy więc mieć możliwość uzgodnienia kierów. Ale w przypadku kłęski żywiłowej możemy ponieść poważne szkody, jeśli nie znajdziemy drogi ewakuacyjnej. Dlatego w celu zmniejszenia ryzyka, powinniśmy mieć tolerancję gry w piki (dubleton). Oto modelowa ręka, którą chcielibyśmy się pochwalić partnerowi:

W₅: ♠ W 9
 ♥ A W 10 4 3
 ♦ K 10 5
 ♣ 8 7 3

Na wskazanie pięciokartu kierowego przeznaczamy kolor otwarcia - 2♣!

Jest to dosyć kontrowersyjne ustalenie, gdyż 2♣ (kolor przeciwnika) w sposób naturalny kojarzy nam się ze wskazaniem fitu i siły inwitującej końcówkę (tu ok. 12 PC, z dobrym trzykartowym fitem). Ale z naszych dotychczasowych rozważań wynika, że taka ręka będzie w tej sekwencji przypadkiem sporadycznym. Więcej korzyści osiągniemy wykorzystując ją do wskazania pięciokartu kierowego z dubletonem pikowym. Jeśli zalicytujemy 2♥ - wskażemy sześciokart i partner będzie mógł spasować nawet z singletonem kier. Zaś 2♣ wskaże pięciokart kierowy i tolerancję gry w piki.

Jeśli już szczęśliwie trafi do nas wcześniej prezentowana ręka:

W₂: ♠ K W 4
 ♥ K W 4 3
 ♦ 10 9 6 5
 ♣ A 5

To możemy ją wskazać odzywką 2BA! Ale zapewniam Cię, że statystyczne możliwości zastosowania tej odzywki, **w omawianej sekwencji**, będą znikome.

Pora zaprezentować pełny arsenał odzywek, którym w tej sekwencji dysponuje drugi obrońca.

	W	N	E	S
	—	1 ♣	1 ♠	1 BA
	?			

ktr. – w zasadzie dwukolorówka 5-5 ale dopuszczalny jest urodziwy układ 4 kiery-5 kar;

2 ♣ – cue-bid pokazuje pięć kierów i tolerancję gry w piki (dubla);

2 ♦/♥ – niezły sześciokart;

2 ♠ – zwykle podniesienie. Przy przy kiepskim ficie aż do 11/12 PC;

2 BA – około 12 PC z dobrym fitem trzykartowym;

3 ♣ – skaczący cue-bid, fit 4+, około 10 PC;

3 ♦/♥ – *kolor plus fit*: 4 piki-5 kar/kierów;

3 ♠ – 4+ piki, wyważony blok;

4 ♣ – *splinter*.

Przykład 1

	W	N	E	S
♠ A 10 9 7 6	—	—	—	1 ♣
♥ D W 8 4	1 ♠	1 BA	ktr.	2 ♣
♦ K 10 9	?			
♣ 8				

Aktywność jest zawsze wskazana w sytuacjach, gdy masz dobrą lokalizację figur i dużo atutów. Ta ręka jest idealna do licytacji 4♥! – tylko as w potencjalnym singletonie partnera a pozostałe figury zlokalizowane w longerach partnera.

Przykład 2

	W	N	E	S
♠ K W 7 6 5	—	—	—	1 ♣
♥ D 8	1 ♠	1 BA	2 ♣*	pas
♦ A 9 6	?			
♣ 10 8 7				

* 5 pięć kierów z dubletonem pik.

Lepiej wybrać kiery, w których masz figurę, niż piki – w których partner ma dubla ale niekoniecznie z figurą. Poza tym partner mógł tak zalicytować ze słabym sześciokartem kierowym i dublem pik.

Podsumowując

Konwencję tę stosujemy we wszystkich sekwencjach, w których otwarcie jest w kolor młodszy a interwencja partnera kolorem starszym.